No. 3157 · Zaterdag 11 Mei 1940. · 57ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 1292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

DE AFSCHUWELIJKE WERKELIJKHEID

Wij kunnen het ons nog maar amper realiseren de misdaad, welke een onverantwoordelijke leider aan ons Moederland heeft aangedaan.

Na Oostenrijk, Tsjecho-Slowakije, Polen, Denemarken en Noorwegen, hebben de Nazis gisteren de Staten Nederland, België en Luxemburg aangevallen.

Wellicht kon voor Polen Duitsland een reden noemen; misschien voor Noorwegen ook, als we denken aan de geschiedenis van de Altmark en de Engelse mijnenvelden. Maar wat thans als reden door de Nazis werd opgegeven, dat n.l. Nederland en België hun neutraliteit niet wisten te handhaven, wordt zeer terecht door de Nederlandse regering met grote verontwaardiging afgewezen.

Ziehier de officiële mededeling, welke ons van Gouvernementszijde gewerd:

De Duitse Regering heeft beweerd dat Nederland, België en Luxemburg samenwerken met Engeland voor een inval in het Roergebied en heeft aangeboden Nederland, Overzese gebiedsdelen en dynastie handhaven als wij ons niet verzetten. Nederlandse Regering heeft hierop geantwoord:

Met verontwaardiging wijst Nederlandse Regering verdachtmaking terug dat Harerzijds vijandelijke afspraak van welke aard ook met welke vreemde Regering ook tegen Duitsland zou zijn gemaakt. Verband met voorbeelddeloze zonder enige waarschuwing door Duitsland op Nederland uitgevoerde aanval beschouwt de Nederlandse Regering het Koninkrijk als in oorlog met Duitse Rijk.

Deze gewelddadigheden binnen anderhalf jaar aan een tiental kleine staten gepleegd, is een ongekend feit in de geschiedenis der beschaving en we zullen voor een dergelijk feit moeten teruggaan tot de tijden van barbarisme.

We zijn daar trouwens naar teruggekeerd, nu Hitler als een andere „gesel Gods" zijn van bloeddruipend hand over het arme Europa heeft uitgestrekt.

Het is meer als hemeltergend geweest, telkens in de Duitse radio de slagzin te horen „Duitsland strijd tegen het onrecht, de anderen tot het behoud ervan." Men moet wel alle gevoel voor recht en eerlijkheid verloren hebben, om zo iets nog te durven omroepen, tussen de berichten door over de Duitse invasie in Nederland en België.

Maandenlang is deze aanval voorbereid. We weten nu, nu de Duitse invallers in Nederlandse uniformen binnenkwamen, waarom de uniformensmokkelarij georganiseerd werd.

En thans blijkt het volgens een bericht uit Amsterdam, dat de 7 millioen barril olie in Nederland opgeslagen, een begeerde buit was voor de Duitsers, waarover men al lang onderhandeld had. Maar waarvoor Nederland ter handhaving zijner neutraliteit niet te vinden was.

In de nacht van 10 Mei heeft de Duitse inval plaats gehad, welke begon met bombardementen op de vliegvelden van Brüssel, Amsterdam en Rotterdam, terwijl de gemotoriseerde troepen over de grens trokken.

En zo werd, zoals Vrijdag door de Voorzitter der Kamer werd gezegd, het een afschuwelijke werkelijkheid, dat Nederland, alom bekend als een vredelievend en vredebevorderend volk, door een geweldenaar werd overvallen.

Leger en vloot, aldus de president, zullen zoveel in hun vermogen is, deze invallen weerstaan en in een roemrijk verleden de kracht daartoe zoeken.

Vol vertrouwen staat Nederland geschaard om zijn Vorstin, die in een rede tot het volk deze woorden sprak:

„Ik en mijn volk zullen onze plicht doen. God, sta ons bij in de uren van beproeving en moge Hij ons Vaderland sparen."

De afschuwelijke werkelijkheid.

Van wat we zo lang gevreesd hadden. Waarvoor we zo dikwijls in angst gezeten hebben in de laatste maanden. Wat telkens dreigde, maar wat we steeds nog weer niet wilden geloven, omdat we nog te veel vertrouwen hadden in de eerlijkheid der vijand.

En achteraf moeten we ons zelf beklagen over dit vertrouwen in een man, die de goddelijke wetten, waarin hij was opgevoed, reeds met voeten getreden had, terwijl hij in Duitsland de regering bemachtigde: die de Kerk vervolgde, tegen door hem zelf ondertekende concordaten in: die in zijn verwaand minderwaardigheidscomplex de Joden vervolgde: die verdragen brak met de kleine staten, welke hij achtereenvolgens liet doodbloeden in de beste kinderen die ze bezaten: die nog herhaalde malen in deze oorlog de neutraliteit van Nederland garandeerde, maar die toch telkens en telkens weer de heiligste rechten van God en mens met voeten trad.

Groot is dan ook de verontwaardiging, welke deze euveldaad in de wereld heeft gewekt.

Via de Amerikaanse Radio vernamen we dat in Vaticaanse kringen (nu vooral missen we zo node het Nederlandse gezantschap bij het Vaticaan) deze aanval als de meest brutale gebrandmerkt wordt, omdat er geen enkele reden voor was.

En zal het de laatste zijn?

God weet het.

De verschillende berichten doen wel vermoeden, dat deze Naziaanval de aanval is van een wanhopige!

Hitler zelf heeft dan ook in zijn proclamatie gezegd, dat deze strijd voor de eerste duizend jaren de toekomst van het Duitse Rijk beslissen zal.

Moge het zo zijn, maar dan zo, dat niet het Duitse Rijk, want wat Hitler thans bestuurt, is geen Duits Rijk, maar Nazidonie, een hellemacht; en moge deze hellemacht, niet voor duizend jaren, maar voor goed uit de historie gaan verdwijnen.

We kennen Duitsland en het is ons lief en de Duitsers het zijn goede mensen, maar wat Hitler en zijn trawanten ervan gemaakt hebben, is het werk des duivels.

Engeland en Frankrijk zullen ons helpen. Maar de toekomst zal moeten leren of deze hulp effectief zal zijn. Ook Amerika helpt, zij het niet of nog niet, door een oorlogsverklaring; toch heeft zijn gezant in Italië stappen gedaan bij Ciano, welke zeker niet ten nadele zullen zijn van de kleine staten. Maar van meer belang lijken ons de besprekingen die de Ver.-Staten met de andere landen in Zuid Amerika voert om te samen een garantie te geven, dat de Status Quo in het Westelijk halfrond dat is dus met betrekking tot Curaçao en Suriname moet gehandhaafd blijven.

Over de kostbare Nederlandse bezittingen in de Oost, weten we reeds, dat zowel Amerika als Japan, ook daar een handhaving van de Status Quo willen, en de Amerikaanse vloot in de Pacific daartoe een oogje in het zeil houdt.

God sta ons bij in deze tijden van beproeving, zo willen we aan het slot met de Ministerpresident bidden. Waarom hij het kwade toelaat?

Op deze vraag kunnen we geen rechtstreeks antwoord geven, omdat wij Zijn Raadsbesluiten niet kennen: maar Hij heeft met ons het goed voor: wij zijn in Zijn Hand en veilig kunnen wij bidden. Op U Heer, heb ik gehoopt en in eeuwigheid zal ik niet beschaamd worden!

Officieële Bekendmaking

De Duitsche Regeering heeft beweerd dat Nederland, België en Luxemburg samenwerken met Engeland voor een inval in het Roergebied en heeft aangeboden Nederland, Overzeesche gebiedsdeelen en dynastie te handhaven als wij ons niet verzetten. Nederlandsche Regeering heeft hierop geantwoord: Met verontwaardiging wijst Nederlandsche Regeering verdachtmaking terug dat Harerzijds vijandelijke afspraak van welken aard ook met welke vreemde Regeering ook tegen Duitschland zou zijn gemaakt. Verband met voorbeeldelooze zonder eenige waarschuwing door Duitschland op Nederland uitgevoerde aanval beschouwt de Nederlandsche Regeering het Koninkrijk als in oorlog met Duitsche Rijk.

PINKSTEREN

Het Pinksterwonder is het meest geestelijke van de wonderen, die in het Nieuwe Testament worden verhaald. Zeker, het manifesteert zich, als elk wonder, mede op stoffelijke wijze. Er is het plotseling opkomende geruis als van een hevige wind uit de hemel. Er is de zichtbare verschijning van vurige tongen. Er is het van nature onverklaarbare feit, dat de weinig bestudeerde apostelen verschillende talen beginnen te spreken. Maar zelfs deze stoffelijke verschijnselen, waardoor het mirakel van Pinksteren zich kenbaar maakt aan de menigte, liggen toch nader bij de categorie van het geestelijke dan de spijziging van honderden in de woestijn, de opwekking van doden en de genezing van zieken, de verheerlijking op de Thabor, de opstanding van het Lichaam uit het graf, de hemelvaart des Heren. Het proces, dat zich hier aan de betroffenen voltrekt, is een aangrijpend geestelijk proces. Zó aangrijpend, dat zij op de talrijk toegelopen omstaanders de indruk maakten, van bedwelmd of uitzinnig te zijn. „Allen stonden verbaasd en in twijfel. Sommigen zeiden tot elkander: „Wat zou dat betekenen", maar anderen zeiden spottend: „Zij zij dronken van zoete wijn".

De apostel Petrus begint dan ook zijn redevoering van het Pinksterfeest met het wegnemen van deze indruk. Hij staat op en zegt: „Joodse mannen en gij allen, die te Jerusalem woont, dit moet gij weten, geeft acht op mijn woorden. Neen, deze mannen zijn niet dronken, zoals gij vermoedt. Het is nog maar het derde uur van de dag. Maar hier is geschied, hetgeen de profeet Joël voorzegd heeft." En dan schetst Petrus, plotseling redenaar geworden door de onweerstaanbare kracht, die zijn geest aangreep en hem allen natuurlijke angst deed overwinnen, hoe de oud-testamentische profeet de komst van den Heiligen Geest heeft aangekondigd als een gebeurtenis, waardoor zich ook in de eenvoudigste mensen een diepe geestelijke verandering zou voltrekken: „Uw zonen en dochters zullen de toekomst voorspellen, uw jonge mannen zullen visioenen zien, uw grijsaards zullen droomgezichten ontvangen; zelfs over de slaven en de slavinnen stort ik in die dagen mijn Geest uit en ze zullen de toekomst voorzien".

Het eigenlijke Pinksterwonder is hierin gelegen, dat de godsdienst, die bij alle volkeren een grote zedelijke kracht was, ook wanneer deze godsdienst slechts een duistere en vage afschaduwing gaf van de werkelijke verhouding tussen den Schepper en het schepsel, nu, behalve een grote zedelijke kracht ,overeenkomstig de wetten van de menselijke natuur, ook een grote bovennatuurlijke kracht wordt. Het godsdienstig leven is niet meer uitsluitend een leven van plechtigheden en ceremoniën, die eer brengen aan den Vader van alle wezen, noch uitsluitend een leven, overeenkomstig de wetten der natuur, zoals die in het mensenhart werden gegrift, maar het godsdienstig leven wordt een deelgenootschap aan het leven zelf van de Godheid, die zijn intrek neemt bij den mens, hem met Zijn genade begunstigt, met Zijn gaven versterkt, met Zijn goddelijke krachten toerust en hem, indien dit nodig is, de charismata, de bijzondere liefdegaven toedient, waardoor hij in de gelegenheid is, de weerstanden van de natuur te trotseren, zodat zij, die in het gewone leven kortzichtigen zijn zouden, in het godsdienstig leven profeten en vooruitzienden worden; zij, die nimmer de wetenschap beoefenden, door hun wijsheid de mannen van de wetenschap beschamen; zij, die geen talen leerden, door hun begeestering zich verstaanbaar maken aan de verste volkeren.

Deze kracht Gods, die is uit den Heiligen Geest, openbaarde zich op de eerste Pinksterdag met wonderdadige hevigheid. Zelfs lichamelijk konden de apostelen er niet geheel aan weerstaan. Zij werden aangegrepen, meegevoerd naar een andere wereld, gesteld voor geheel nieuwe en duizelingwekkende vergezichten, zodat zij wankelden en zich gedroegen als beschonkenen. Toch hadden zij in driejarige omgang met den Verlosser talrijke wonderen gezien. Toch waren zij vertrouwd geworden met de geest van Jesus Christus, die dagelijks tot hen gesproken had, hun een nieuw leven had geleerd en die aan hen verschenen was na Zijn Verrijzenis uit het graf, die ook voor [illegible] eigen kracht ten hemel was opgeklommen. Zij wisten reeds, dat God Zijnen Zoon Jesus van Nazareth, dien men te Jerusalem nog kort geleden gekruisigd had, tot Heer en Christus had gesteld. Zij waren zelfs voorbereid op de komst van den Trooster, den Heiligen Geest, die hun een vrede geven moest, welke de wereld niet geven kon. En toch is hetgeen hun overkomt op deze Piukstermorgen zó geweldig, dat hun ogen, aan wonderen gewend, verblind schijnen door dit ontzaglijke, dat hun stemmen, gewoon te spreken over het heilige, hun hol en dor in de oren klonken, dat zij duizelden en wankelden. Het was een algehele omwenteling van hun innerlijk wezen, dat nu als het ware een andere richting insloeg, door andere krachten gedreven, en alle aardse vooroordeel liet varen, om slechts nog te gehoorzamen aan deze hemelse kracht.

Zij waren twaalven in een wereld vol schrille tegenstellingen, vol fel onrecht, vol ellende en vol bederf. Zij twaalven hebben door de kracht, die hun gegeven werd, deze wereld hervormd. Petrus spreekt, een visser uit Galilea, nog onlangs bedeesd tegenover de dienstmaagd van den Hogepriester, zodat hij uit angst voor de machtigen dezer aarde zijn Meester, dien hij toch waarlijk liefhad, verloochende. Hij let niet op zijn gehoor, waaronder er gestaan zullen hebben die hem kenden en verachtten. Hij spreekt de woorden, die de kracht Gods hem ingeeft, zonder enig menselijk opzicht, en ziet: „toen zij dit hoorden, werden zij diep getroffen, en ze zeiden tot Petrus en de andere apostelen: „mannen, broeders, wat moeten we doen?" Petrus zei tot hen: „Bekeert u allen en laat u dopen in de naam van Jesus Christus tot vergiffenis van uwe zonden: dan zult gij de gaven ontvangen van den Heiligen Geest. Want voor u is de blofte".

Velen werden dien Pinksterdag gedoopt en het verhaal uit de Handelingen der apostelen eindigt met een beschrijving van de christelijke, wereldhervormende levenswijze: hoe zij alles in gemeenschap hadden, hoe zij have en goed verkochten en het naar ieders behoefte onder elkande,r verdeelden, hoe zij dagelijks den tempel bezochten en hoe zij het brood braken. „Zij genoten hun voedsel in opgeruimdheid en eenvoud van hart, ze loofden God en stonden in de gunst bij heel het volk." Deze levenswijze, die verder strekt dan de natuurwet voorschrijft, is de uitdrukking van het godsdienstige leven met en door en uit de kracht Gods, die is in den Heiligen Geest. Dit is het ideale leven van den christen en dit is ook het leven, waardoor die vrede wordt gewaarborgd, welke de wereld niet geeft. De kracht des Heiligen geestes is niet alleen tot het geestelijke wonder van de eerste Pinksterdag bepaald. Want met nadruk zegt het de Apostel Petrus, de eerste Paus, op het eerste ogenblik, dat hij de Katholieke Kerk toespreekt:

„Want voor u is de belofte; ook voor uw kinderen; en voor allen, die van verre zijn; voor allen, die de Heer onze God Zich zal roepen".

VADERLANDSLIEFDE

We hadden dit artikel reeds geschreven voor dat de mededeling ons bereikte van de Duitse inval in Nederland. Zouden we het nu nog moeten schrijven, we zouden het onder de invloed der gebeurtenissen anders gedaan hebben; maar toch nemen we het op, zoals het gezet is, omdat het als zodanig ook, misschien nog wel grotere waarde heeft.

In nauw verband met wat we in ons vorig blad schreven over Spionnen, staat het onderwerp, waarover we nu gaan schrijven.

Liefde tot het vaderland uit zich bij onontwikkelden, dikwijls hartstochtelijker, dan bij de cultuurmens, die in het algemeen er voor oppast om gevoelens, die hij in zijn onderbewustzijn vermoedt, in beweging te brengen.

Hij zou zich zelfs een beetje schamen, als hij te veel liet merken, dat ook hem „de liefde tot zijn land is aangeboren".

Te veel zijn we geneigd geweest huivering te tonen voor het begrip „vaderlandsliefde", dat tegenwoordig al te dikwijls met iets minderwaardigs of met een soort „chauvinisme" wordt vereenzelvigd.

Toch is vaderlandsliefde een deugd, die volgt uit de natuurlijke orde.

„Het is ongezond ,mensonwaardig om de natuur te onderdrukken. Vaderlandsliefde zit diep, juist omdat zij voor een deel natuur is; zij is duurzaam omdat de natuur duurzaam is; die liefde is edel omdat de natuur een edelen Maker heeft.

Wij spreken van vaderlandsliefde. Liefde is meer dan plicht of rechtvaardigheid.

„De rechtvaardigheid moge berusten op de plicht om een ander, juist omdat het iemand anders is, te geven wat hem toekomt, liefde heeft tot basis het weten en voelen, dat men met iemand of iets op meer of min intieme wijze is verenigd, dat men daarmede één is.

Wij hebben het vaderland lief omdat wij ons één voelen met het vaderland en de vaderlander wil voor zijn land en zijn volk werken omdat hij zich met zijn vaderland vereenzelft.

Want als elke andere liefde bestaat de vaderlandsliefde uit een gevoelige liefde en een werkzame liefde."

Toch heeft die vaderlandsliefde verschillende schakeringen tengevolge van factoren van bodemgesteldheid, politiek en cultuur en daarom is de liefde tot het vaderland in het hart van ieder volksgenoot anders genuanceerd.

Liefde bestaat uit voorkeur en daarom zal de vaderlandsliefde van een Curaçaoënaar zich eerst richten op dat deel van het Rijk der Nederlanden, dat zijn geboortegrond is, evengoed als een Limburger dat doet en een Fries en een Zeeuw.

Nederlander zijn betekent niet Curaçaoënaar, Brabander of Geldersman zijn: het zegt wel in zijn Nederlanderschap terugvinden wat hem als Curaçaoënaar, Arubiaan of Brabander bijzonder dierbaar is. „Limburg mijn vaderland", „Nos dushi Corsouw", „Fryslân-Boppe", enz., zijn geoorloofde, goede leuzen, zolang ieder Fries of Curaçaoënaar of Limburger overtuigd is, dat hij in zijn Nederlanderzijn terugvindt het goede van zijn gewest en meer dan dat. Zijn Nederlanderschap en zijn Zeeuw, Hollander of Geldersman zijn vormt een harmonische eenheid."

Dr. J. Beuns S.J. die indertijd in het Jubileumnummer van „Studiën" een zeer belangwekkend artikel over dit onderwerp heeft geschreven, waaraan we hier veel ontlenen, stelt ook de vraag of de Proletarier een vaderland heeft.

Het heeft meer zin, zo roept de schrijver uit, om te vragen of de rijke een vaderland heeft!

„Immers degene die alleen opgaat in „te hebben", die winst wil maken onverschillig waar en hoe, die zich naar den vreemde spoedt om vaderlandse belastingen te ontvluchten, zal wat voelen voor de valse leuze: „ubi bene ibi patria", omdat hij overal zijn op reizen gebrand geld, zijn „hot money", kan bergen.

Even dwaas is de vraag of de katholiek een goed vaderlander kan zijn.

„Wie dit vraagt, heeft de bijgedachte, dat iemand die in het vaderland in zijn diepste gevoelens veel heeft geleden, geen vaderlandsliefde hebben kan. De vrager zou bovendien een beperkte historische kennis kunnen hebben en menen, dat ons vaderland gemaakt is door hen, die hij „zijn vaderen in het geloof" noemt. De irenische Dr. Nolens volstond in het laatste geval met den vrager deze goede raad te geven, dat hij eens moest onderzoeken wie de vaderlandse groot-

ouders geweest zijn. Wat het eigenlijke probleem betreft, of de katholieken, omdat zij op de vaderlandse bodem geleden hebben, goede vaderlanders kunnen zijn, ligt de oplossing in het ,,wezen der liefde". Juist die geleden hebben, bezitten het diepste besef van de liefde voor datgene waardoor en waarin en waarvoor zij geleden hebben.

Vaderlandsliefde zoals we boven reeds schreven, is een deugd en het beoefenen dezer liefde staat gelijk met het beoefenen van een Christelijke deugd.

,,De H. Thomas van Aquino noemt de plicht ten opzichte van de ouders en het vaderland de plicht van piëteit. Hij leefde in de 13e eeuw; zijn uitvoerige behandeling van de plichten tot het vaderland bewijst, dat het idee ,,vaderland" geen nieuw idee is, dat — zoals sommigen beweren — in de tijd van de renaissance zou zijn ontstaan. Dat de H. Thomas, die onze plicht tegenover God de naam van piëteit geeft, ook de liefde, die wij ouders en vaderland verschuldigd zijn piëteit noemt, omdat volgens Gods H. Wil de ouders en het vaderland de aardse oorzaken van ons bestaan zijn, doet hij op het voetspoor van St. Paulus, die leert dat alle vaderschap genoemd wordt naar het Vader-zijn van God."

Het beoefenen van de deugd echter valt den zelfzuchtigen mens altijd moeilijk.

,,Echte vaderlandsliefde als deugd beoefenen maakt daarop geen uitzondering. Dit te minder daar de vaderlandsliefde, omdat het heil van het vaderland een algemener goed dan het huiselijk welzijn is, het stellen van heroïeke daden kan eisen. Het vaderland mag vorderen, dat de burger zijn stoffelijk bezit prijs geeft, zijn leven offert. Het moge waar zijn, dat heroïeke daden soms gesteld worden in een sfeer van opwinding — het is nodig ook de laffen in de stormloop mee te slepen — wie zich bewust offert voor het vaderland stelt een daad van hoge deugd, hij is eer waardig bij de mensen en bij God.

Vaderlandsliefde is een deugd en dit behoedt haar voor de afwijkingen, waaraan het natuurlijk gevoel is blootgesteld.

Met een zekere huivering leest men in ,,Der Grosse Brockhaus" de definitie van Patriotismus. Na de juiste uitspraak dat Patriotismus is: ,,Eifer, die nationalen Eigentümlichkeiten der Heimat zu wahren", volgt als tweede deel der definitie: ,,ihre besonderen Kräfte auf andere Völker zu übertragen". Zeker, ook deze woorden kunnen goed worden verstaan, maar wie zal ze ongevaarlijk noemen? Liefde is voorkeur. Ieder vaderlander zal aan zijn land de voorkeur geven boven andere landen, zoals ieder zijn moeder stelt boven andere moeders. Wanneer men aan de vaderlandsliefde een dynamisch element wordt toegekend, een roeping om aan andere volken de zegeningen van de eigen ,,Heimat" te brengen, desnoods met geweld, dan is dat een valse vaderlandsliefde, omdat zij niet eerbiedigt de liefde der andere volken voor hún ,,Heimat" en hún ,,Eigentümlichkeiten".

De deugd van vaderlandsliefde eist ten opzichte van het vaderland, en practisch gesproken zijn dit vooral de levende volksgenoten en het landelijk gezag, hoogachting en hulpbetoon. Eerbied voor het Vorstenhuis, eerbied voor het embleem van het vaderland, de vlag, hulpbetoon jegens met ons in de nationale gemeenschap levenden.

Eerbied ook voor de vlag. Enige jaren geleden, toen buiten de grenzen tussen volksgroepen felle strijd over de ,,echte" vlag werd gevoerd, hoorde ik ons volk gelukkig prijzen, dat wij die strijd niet kenden, daar allen één waren in hun liefde voor het rood en het wit en het blauw. Sindsdien, de bedoeling zal beter geweest zijn, maar eigenlijk was het misdadig, is kunstmatig ook onder ons volk die zure twistappel geworpen. Het heeft alle schijn, dat thans de dwaling royaal wordt ingezien, wat een bewijs is dat de bedoeling goed was, zodat niet lang zal duren of alle Nederlanders houden weer omhoog dezelfde Nederlandse vlag.

Eerbied voor al de volksgenoten, waarin besloten ligt deelname aan alle nationale arbeid. Dit sluit niet uit, dat er politieke partijen zijn, want het is onmogelijk, dat allen eenstemmig denken over de wijze waarop het land het beste kan worden bestuurd, maar wel sluit het uit een zich afzijdig houden van het nationale leven en het voeren van een sectarische politiek, dat betekent een politiek, die niet het algemeen welzijn, maar het welzijn van een groep beoogt, hetgeen noodzakelijk de verdrukking van andere groepen tot gevolg heeft."

Het slot van Pater Beuns' opmerkelijke artikel is een beschouwing over de tegenwoordige vaderlandsliefde van de Nederlandse Katholieken. Het bespreekt de kwestie van het isolement en bevat enige raadgevingen, die wij hier gaarne laten volgen.

,,Dat de politiek der katholieken op hoog peil staat, geen onbevooroordeeld staatsman zal het ontkennen, maar hebben zij niet al te zeer toegegeven aan isolement? Hebben zij altijd begrepen, dat hun vaderlandsliefde zich ook moet uiten door volledige deelname aan nationale bewegingen? Moeilijk zal het zijn hun liefde voor het vorstenhuis hoger op te voeren.

Die liefde voor het Vorstenhuis moet in ons vreugde wekken, wanneer wij zien dat zij volksdelen, die enige tijd afzijdig stonden, dichter naar de troon schuiven. Want de volkskracht wordt versterkt wanneer rondom het gezag de rijen dicht staan. Neen, onze liefde voor het Vorstenhuis behoeven wij niet te verstevigen, daarin kunnen wij alleen geëvenaard worden, maar wel mag door onze competente leiders worden nagegaan of wij ons niet te zeer isoleerden bij het nationale werk op elk gebied van kunst, wetenschap, economie en volksvermaak. Vaderlandsliefde vordert dat deze liefde algemeen zij. Het is engheid van hart, indien alleen voor de kring dergenen, die dezelfde beginselen aanhangen, hoe heilig deze mogen zijn, het hart openstaat. Het is beperktheid, kleinheid van geest en gemoed, indien alleen gelet wordt op hetgeen scheidt, niet op hetgeen verenigt. Liefde voor een politieke partij is goed mits deze liefde tot ondergrond hebbe een ruime vaderlandsliefde. Iedere volksgroep moet haar eigen waarden beschermen en dit is dus ook de plicht van den katholiek, aan wien een zo kostelijk goed werd toevertrouwd, maar dat mag niet vernauwen de ontvankelijkheid om het goede te erkennen, dat bij andere volksgroepen wordt gevonden. Isolement is nuttig in zover de eigen rijkdommen moeten worden beschermd, het wordt gevaarlijk als het tot vals oordelen leidt over verder afliggende kringen. Ook al stoot de katholiek op de benepenheid van anderen, dan moet hij zich daardoor niet laten afstoten, maar contact zoeken. Onbekend maakt onbemind. De katholiek moet zich laten kennen, dat zal hem niet verleiden tot een kleurloze tolerantie, maar tot een verruiming van [illegible] wat uit het hart opwelt dan wat enkel product is van de geest. Men moet durven het hart te laten spreken. Het is een van de minder goede eigenaardigheden van het Nederlandse karakter, dat wij daar altijd wat bang voor zijn."

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

EENS EEN GEVIERDE KUNSTENARES...

In het Parijse armenhuis ,,La Pitié" stierf onlangs een oude vrouw. Sedert jaren had ze hier tussen de armsten der armen geleefd, maar niemand wist, wie ze eigenlijk was. Over zichzelf of over haar verleden sprak ze nooit. Toen ze gestorven was, vond men bij haar armzalige spulletjes een Russisch blad, waarin een omstreept artikel, luidende als volgt:

,,In de Eremitage vond gisteren een schitterende feestmaal plaats ter ere van de befaamde kunstenares Susanne de Monte. Op het feest verschenen de groothertogen Nicolaas, Alexis en Peter en vele voorname personen uit burgerlijke en militaire kringen. Op verzoek van den groothertog Nicolaas zong de Parijse kunstenares een dramatisch gedicht. Ze overtrof zichzelf. Het gehele gezelschap huldigde haar op grootse wijze.

Plotseling nam grootvorst Alexis het woord, met zijn pelsmuts in de hand sprak hij het gezelschap aan: ,,Dames en Heren, de kunstenares heeft ons zo rijkelijk laten genieten, dat het niet meer dan onze plicht is, haar met een herinnering te vereren." Hierop ontdeed hij zich van zijn gouden, met brillanten bezetten halsketen en wierp hem in de muts. Zijn voorbeeld werd geestdriftig door de overige aanwezigen gevolgd. Vele kostbare ringen, oorhangers, dasspelden en edelstenen vielen in de voorgehouden muts. Na deze inzameling was Suzanne de Monte de eigenares van een vermogen.

Nog een tweede courant vond men, gedrukt in 1927. Ook daarin zag men een omhaald artikel. Het verhaalde, hoe Suzanne de Monte in het Napoleontische stuk ,,De laatste honderd dagen", namens het Parijse publiek een afscheidsgroet bracht aan Mussolini. Ook toen was haar succes overweldigend.

Hoe deze gevierde kunstenares tot zulk een diepe armoede kon vervallen, zal wel een geheim blijven.

DUITS KERKNIEUWS.

De Duitse bisschoppen houden dezer dagen een bijeenkomst te Fulda en niet, zoals anders gewoonte is, in Augustus. De kardinaal-aartsbisschop van München, Michaël Faulhaber, zal waarschijnlijk ook tegenwoordig zijn, alhoewel hij pas hersteld is van een zeer langdurige ziekte.

Ondanks het bezoek van minister von Ribbentrop aan Zijne Heiligheid de Paus en de hartelijke gelukwensen van het Vaticaan bij de verjaardag van Hitler, zijn de onderlinge betrekkingen nog steeds niet verbeterd.

De bisschop van Trier liet in al zijn kerken een herderlijke brief voorlezen, waarin hij namens zijn gelovigen bijzondere hulde bracht aan de Paus en zijn onwankelbaar geloof betuigde in God en in de toekomst van de Kerk.

Men heeft weder nieuwe bepalingen uitgevaardigd, zodat het onderwijs nog meer in de geest van het regiem kan gegeven worden. Sinds Hitler aan de macht is, geeft men geen les meer in Griekse, Romeinse en Franse geschiedenis; zelfs de naam van Napoleon komt in de studieboeken niet meer voor.

,,Die Friedenstadt", het orgaan van de Hereniging der Kerken in Duitsland, werd opgeheven onder het voorwendsel van papiergebrek.

De Duitse regering heeft geweigerd vertegenwoordigers van de H. Stoel toe te staan hulp te verlenen bij het herstelwerk in Polen.

DE VATICAANSE KRONIEK.

Op het ogenblik houdt het Vaticaan besprekingen met de Roemeense Regering om wijzigingen aan te brengen in het Concordaat van 1927. De onderhandelingen worden geleid door de Apostolische Nuntius Monseigneur Andrea Cassulo.

Vermoedelijk zal op 12 Mei een consistorie gehouden worden, waarbij 12 nieuwe kardinalen benoemd zullen worden.

De Paus heeft in het Lateraans Missiemuseum een belangrijke collectie kunstvoorwerpen laten plaatsen, welke gemaakt zijn door inboorlingen van Peru. De Peruaanse bisschop van Cuzco had deze voorwerpen medegebracht voor Zijne Heiligheid.

Ter gelegenheid van de ondertekening van een overeenkomst tussen het Vaticaan en Argentinië, gaf Dr. Enrique Ruiz Guinazu, de ambassadeur van Argentinië bij de H. Stoel een diner, waarbij ook de staatssecretaris, kardinaal Luigi Maglione, tegenwoordig was.

NEDERLAND.

PAUL GERALDY EN NEDERLAND.

Ons goed humeur in ernstige tijden.

De Parijse correspondent van de Tijd schrijft:

Paul Géraldy, de schrijver van een aantal geslaagde toneelstukken, waaronder dat delicieuze ,,Aimer", de dichter van ,,Toi et Moi", verzen die zo onnavolgbaar fijn zijn en toch zo gewoon, zo intiem en zo diep tragisch dikwijls... Paul Géraldy, scherp waarnemer van het kleine, onovertroffen ontdekker van wat ons in het alledaagse dierbaar is, ons kwelt, ons striemt of ons gelukkig maakt... Paul Géraldy, die uit al die kleine gevoeligheidjes in het leven een aangrijpend mozaiek schept... Paul Géraldy is verrukt van een tournée door Nederland en België teruggekeerd. Hij heeft op een hem zo kenmerkende wijze zijn indrukken aan de Franse radio toevertrouwd. Voor mensen als hij eindigt een indruk in een oordeel. Prettig was het vast te kunnen stellen, dat zijn oordelen onverdeeld gunstig luidden.

Zowel in Nederland als in België is de innige wil vredelievend, de houding vastbesloten. Vrede zonder absolute onafhankelijkheid, zonder algehele vrijheid is ondenkbaar. Liever oorlog dan het verlies van deze geestelijke goederen. Zowel in Nederland als in België weet men met onweerlegbare zekerheid uit welke richting deze geestelijke goederen bedreigd worden.

Wat den spreker van ons land zo getroffen heeft, was het in een goed humeur gestoken ernstige besef van het voortdurend dreigend gevaar, in de oorlog betrokken te worden. Leed en moeilijkheden hebben evenwel vreugde noch blijdschap gebannen. Juist in de benarde tijdsomstandigheden, welke wij op dit ogenblik beleven, is de macht van de glimlach en het optimisme, vermits niet overdreven, het bestaan zo draaglijk mogelijk te doen zijn, onmiskenbaar. Bovendien is het noodzakelijk, dat de maatschappelijke bedrijvigheid niet te veel de terugslag ondergaat van de toestand.

Hierom zijn Amsterdam, Den Haag en Rotterdam des avonds de bontverlichte hoofdsteden gebleven, die niets van hun vrolijk aspect verloren hebben. Treffende contrasten ontdekt men in Den Haag, als men daar 's avonds de kleurig geïllumineerde activiteit in de smalle straten van de winkelstad vergelijkt met het uitgestorven Scheveningen, dat de indruk maakt een ,,no man's land" der Noordzee te zijn.

Amsterdam is volgens Paul Géraldy een stad, die hij boven alle andere grote steden verkiest om de stilte, welke een rusteloze bedrijvigheid omspant. Drukte, lawaai, herrie, onrust ontsieren de mooiste stad. In Amsterdam kan de bezoeker ongestoord waarnemen. Geen wanklank verbreekt de harmonische reeks van zijn indrukken. Al wandelend door de fraaie stilte der talloze grachten kan hij de schatten, welke het rijke museum der werkelijkheid hem toont, zonder gevaar door de dissonanten van het stadsrumoer verpletterd te worden, overbrengen in de geriefelijke woning van zijn verbeelding.

De Nederlandse musea...? Aan deze kan men in Nederland, èn in Vlaanderen, goed merken, dat het oorlogsgevaar naast de deur is. Sinds geruime tijd hebben Rembrandt, Vermeer, Ruysdael Brueghel en zovele anderen, die het universum hebben veroverd, hun recepties gestaakt.

Ongetwijfeld hebben de mobilisatie en de toestand van beleg, die in de kleine neutrale landen bestaan, hun stempel op het maatschappelijk leven gedrukt, maar in Nederland is hiervan voor den vreemdeling zo goed als niets te merken. Paul Géraldy was een en al lof over zijn conférences in Den Haag en Amsterdam. Voor volle zalen heeft hij gesproken en het auditorium toonde zich zó geestdriftig als hij zich niet heeft kunnen voorstellen. Nederland bewees ook hem op welk een hoog cultureel peil het leven er staat. Men heeft er vooral een bijzondere belangstelling voor al hetgeen de huidige Franse geest aan kunst en litteratuur voortbrengt. Verbazingwekkend is het te kunnen vaststellen, hoe goed men er op de hoogte is van de moderne Franse letteren en welk een waardering men er aan de dag legt voor de Franse auteurs van het ogenblik, wier werken men in vrijwel alle boekhandels kopen kan.

De spreker kreeg tijdens zijn verblijf in ons land ook de indruk, dat er thans nog meer gefietst wordt dan in normale tijden. Het fietsen schijnt er veel lichter en makkelijker te zijn dan in Frankrijk. Het kost hoegenaamd geen moeite, ten minste als men naar de houding oordeelt, waarin men er op zijn rijwiel zit. In Frankrijk is het de fietser die zijn vervoermiddel verplaatst, in Nederland is het het rijwiel, dat den fietser transporteert.

Zijn indrukken samenvattend, verklaarde Paul Géraldy, dat zowel in Nederland als in België heerste ,,La Guerre dans l'esprit et la paix dans les décors" (de oorlog in de geest en de vrede in de décors). Dit oordeel is natuurlijk alleen juist voor de grote steden. Het bewijst tevens dat hij, die het uitgesproken heeft, geen kijkje genomen heeft aan onze en de Belgische grenzen, want daar heerst een ,,esprit de paix dans les décors de guerre".

Het is beter zich aan ondankbaarheid bloot te stellen dan ongelukkigen aan hun lot over te laten.

DAGORDER

bestemd voor Land- Zeemacht op de eilanden Curaçao en Aruba.

Nadat Duitschland zonder voorafgaande waarschuwing Nederland heeft aangevallen, verklaarde Nederland aan Duitschland den oorlog.

Als dit gebiedsdeel door den vijand mocht worden aangevallen, reken ik er op, dat het hier aanwezige personeel der Land- en Zeemacht zijn plicht zal kennen, dat het zoonoodig tot den laatsten man en de laatste patroon zal vechten voor de verdediging van Koningin en Vaderland.

Moge Gods zegen op onze wapenen rusten.

Leve de Koningin.

Leve het Vaderland.

Willemstad, 10 Mei 1940.

De Gouverneur,

w.g. G. J. J. Wouters.

Gebiedsdeel Curaçao.

Algemeene bekendmaking.

DE GOUVERNEUR VAN CURAÇAO

brengt ter kennis van het publiek, dat hij bij proclamatie van heden gelet op artikel 31 van de Curaçaosche Staatsregeling het gebiedsdeel Curaçao met ingang van heden in staat van beleg heeft verklaard.

Deze proclamatie blijft van kracht totdat de intrekking er van bij bekendmaking is bepaald.

Willemstad, den 10den Mei 1940

De Gouverneur van Curaçao

G. J. J. WOUTERS.

PROCLAMATIE

van den 10den Mei 1940.

DE GOUVERNEUR VAN CURAÇAO

Brengt ter kennis van een ieder, wien zulks aangaat, dat als deel van het Koninkrijk ook Curaçao betrokken is in den oorlog met het Duitsche Rijk, doch dat de internationale politieke status van dit gebied overigens dezelfde blijft als voorheen.

Het hier gevestigde gezag is besloten en in staat op den bestaanden voet van het bewind te blijven waken over het rechtsgebied zoo te land als ter zee.

Hulp daartoe zal -- van welke zijde ook geboden -- als onwelkom worden afgewezen.

De Gouverneur van Curaçao,

G. J. J. Wouters.

CURACAO.

COMMUNICANDA.

Toen Vrijdag nacht het verschrikkelijk nieuws bekend werd: Nederland in oorlog met het Duitsche Rijk, gingen onmiddellijk onze gedachten naar God, Die hemel en aarde bestuurt en het lot van de menschen regelt volgens Zijn Vaderlijke Voorzienigheid.

Ook ons dierbaar Vaderland is in Zijn Goddelijke Handen en ons vertrouwen is in Hem, Die alles ten beste leidt voor Zijn uitverkorenen.

Onze Moeder de H. Kerk leert ons bidden voor den vrede en met hoeveel te meer aandrang moeten wij dit thans doen, nu de geesel des oorlogs ons eigen land en volk teistert.

Daarom verlangen wij dat tot nader bericht in plaats van de „ORATIO PRO PACE" in alle H. Missen door onze priesters zal gebeden worden de „ORATIO TEMPORE BELLI", pro re gravi dicenda etiam in totis duplicibus I classis.

Wij deelen de priesters, religieuzen en overige geloovigen mede, dat in den loop van de week bij ons Vicariaat een schrijven is binnengekomen van Zijne Hoogwaardige Excellentie den Apostolischen Nuntius van Port-au-Prince, Haiti, waarin Z. H. Exc. namens Zijne Heiligheid den Paus aan de Bisschoppen van de heele wereld verzoekt om gedurende de maand Mei heel in het bijzonder openbare gebeden uit te schrijven voor den vrede, daar Maria immers de Koningin van den Vrede is. Met te meer aandrang kwijten wij ons van deze opdracht, nu wij onze lieve Moeder in den Hemel niet alleen moeten aanroepen voor andere volken die in den oorlog zijn, maar ook voor ons eigen volk, dat op dit oogenblik zucht onder het wreede oorlogsleed en misschien reeds bloedt aan de wonden door een onverbiddelijke vijand geslagen.

Wij verzoeken derhalve de Zeer Eerw. HH. Pastoors om de geloovigen aan te sporen zooveel mogelijk dagelijks het H. Misoffer bij te wonen en te Communiceeren. Na de H. Mis zal de priesters tot nader orde het gebed voor den vrede bidden, waarvan wij de tekst in de kolommen van dit blad laten afdrukken.

In de overige stadsparochies zal bovendien gedurende de Meimaand het Lof worden gehouden en het Rozenhoedje worden gebeden voor den vrede. Ook [illegible] en op de andere [illegible] mag [illegible] of indien dit naar het oordeel van de Pastoor niet mogelijk is, kan [illegible] na of onder de H. Mis het Rozenhoedje worden gebeden met het gebed voor den vrede.

Behalve deze [illegible] gebeden verzoeken wij onze priesters, religieuzen en [illegible] geloovigen, vooral ook de kinderen om veel en vurig te bidden dat God ons dierbaar Vaderland spoedig moge bevrijden uit de knellende banden van den vreeselijken oorlog. Denken wij ook heel bijzonder in ons gebed aan onze soldaten die hun leven [illegible] voor onze onafhankelijkheid. Bidden wij dat God hen moed en dapperheid moge geven om den vijand te weerstaan. En bidden wij voor de zielerust van hen die ter verdediging van onze vrijheid op het slagveld sneuvelen. Bidden wij voor onze hoogste militaire autoriteiten opdat God hen verlichte in deze bange uren.

Ten slotte vergeten wij in ons gebed Haar niet die haar Koninklijk lot aan het onze heeft verbonden. Hare Majesteit onze geeerbiedigde Koningin en haar Koninklijk Huis bewijzen ook nu weer dat Nederland en Oranje één zijn. Bidden wij ook voor Zijne Excellentie den Gouverneur in deze moeilijke dagen opdat Hij ons dierbaar Curaçao moge bewaren tegen elken vijandelijken inval.

Vrijdag 9 Mei '40.
Fr. I. A. de Bruyn O.P.
Pro-Vic. Apostolicus van Curaçao.

GEBED VOOR DE VREDE.

Met droefheid overstelpt om de verschrikkingen van een oorlog, die landen en volken in verwarring brengt, vluchten wij, o Jezus, tot Uw liefdevol Hart als tot ons laatste redmiddel. Van U, God der barmhartigheid, smeken wij met aandrang het einde af van de schrikwekkende gesel; van U, Vredevorst, vragen wij met vurigheid de zozeer verlangde vrede terug.

Uit Uw Goddelijk Hart deedt Gij over de wereld de liefde uitstralen, opdat alle tweedracht verdwijnen en onder de mensen alleen de liefde heersen zou. Tijdens Uw sterfelijk leven, hier op aarde, klopte Uw Hart van teder medelijden met de ellenden der mensen. O, moge Uw Hart ook verteederd worden in deze ure, zo vreselijk voor ons door noodlottige uitingen van haat, door ontzettend bloedvergieten.

Heb medelijden met zoveel moeders, bekommerd over het lot harer zonen; medelijden met zoveel huisgezinnen, beroofd van hun hoofd; medelijden met het rampzalige Europa, waarover zulk een verwoesting is neergekomen.

Boezem de regeerders en de volken gevoelens van zachtmoedigheid in, maak een einde aan de verdeeldheid, die de volken vaneen scheurt, geef dat de mensen elkander de vredekus schenken. Gij, die met de prijs van Uw Bloed hen tot broeders hebt gemaakt. En gelijk Gij eens de smeekbede van den Apostel Petrus: Heer, red ons, wij vergaan, genadiglijk hebt beantwoord door de woeste zee te doen bedaren, zo verhoor heden goedgunstig onze vertrouwvolle gebeden, door aan de ontwrichte wereld de rust en de vrede terug te schenken.

En Gij, allerheiligste Maagd, gelijk in andere tijden van zware beproeving, help ons, bescherm ons, red ons. Amen.

NEDERLAND IN OORLOG.

Met schrik en ontzetting vernam de bevolking de berichten aangaande de Duitse invasie in ons Moederland. Wat zolang reeds gevreesd was, toch telkens weer door ons verworpen werd als onmogelijk en niet aan te nemen, is nu dan toch gebeurd. Duitsland heeft met vertrapping van alle verdragen, beloften en rechten voor de zoveelste maal zijn eer te grabbel gegooid en ons vredelievend vaderland tot een prooi gemaakt van het oorlogsmonster.

Niet alleen de daad zelf, maar ook de manier waarop die daad werd uitgevoerd, wijst op het heidendom van de huidige Duitse leiders.

Wel diep moet het Duitse volk gezonken zijn om in slavernij geklonken, dat het zulk een leiding dragen wil. Hitler en zijn trawanten hebben het Duitse volk voor eeuwig geschandvlekt. De geschiedenis zal wellicht [illegible] daden van Hitler als ge[illegible] doch dit alles zal [illegible] gedaan worden door zijn eerloosheid en zijn brutale verkrachting van alle mensenwaarden.

De Curaçaose bevolking vernam reeds gisteren heel vroeg de gebeurtenissen, welke zich in Nederland afspeelden en bespraken dit alles met bezorgdheid. Vooral zij, die in Holland familie hebben, verkeerden in zenuwachtige spanning en waren verlangend naar steeds meer nieuws, hetwelk enigszins bevredigd werd door de extra bulletins van La Prensa en de Beurs & Nieuwsberichten.

De radio werd gedurig beluisterd, doch had vooral dit nadeel, dat zij allerlei verwarde berichten in omloop bracht, welke dan weer werden tegengesproken of veranderd.

De internering der Duitsers verliep zeer vlot en het gouvernement heeft op allesins krachtige en snelle wijze ingegrepen. Uiteraard was er voor de Hendrikschool en de gevangenis veel belangstelling bij het overbrengen der geinterneerden die inmiddels reeds naar Bonaire zijn overgebracht.

Naar we vernemen is er één dode te betreuren bij de genomen maatregelen en probeerden de Duitsers één hunner schepen in brand te steken. De „van Kinsbergen" verleende assistentie bij het overbrengen der geinterneerden.

De bevolking gedraagt zich zeer rustig en is bereid het gouvernement ten volle te steunen. De Staat van Beleg werd afgekondigd, terwijl tegelijkertijd de Gouverneur een proclamatie tot het volk richtte, welke in krachtige taal het standpunt van het Bestuur uiteenzette.

Het behoeft geen betoog, dat het Curaçaose volk als één man staat achter het Bestuur en dat zij de eventueel te nemen maatregelen volledig zullen steunen.

Met angst en beven volgen wij de strijd in het Moederland en onze harten zijn zwaar van zorg over het lot onzer dierbaren, doch ondanks dit alles zullen wij op het voorbeeld van de dappere. in Nederland vastberaden en eendrachtig staan achter de regering.

Doch om geen onnodige wanorde en zenuwachtigheid te weeg te brengen, zou het zeer verstandig zijn, wanneer iedereen er aan zou willen mede werken het verspreiden van alle mogelijke berichten zoveel mogelijk tegen te gaan. Alleen datgene wat zeker waar en betrouwbaar is, kan men oververtellen, doch al het andere houdt men beter voor zich.

Het gouvernement zou daarin zeer krachtig kunnen steunen, als zij geregeld de pers van juiste berichten voorzag. De samenwerking van Bestuur en pers zou zeer nuttig werk kunnen verrichten en een houvast zijn voor de bevolking.

Onze zenuwen zullen dezer dagen nog op zware proeven gesteld worden, doch laten we rustig en vertrouwvol de toekomst tegemoet zien. Het recht is aan onze zijde, de wereldsympathie is ons, de steun der geallieerden wordt ons reeds verleend. De Koningin sprak koninklijke woorden en ons wapen is: Je maintiendrai; Ik zal handhaven.

Curaçao is één met Nederland en zal tot het laatste toe en met alle middelen mede werken aan onze onafhankelijkheid.

DE VOETBALWEDSTRIJDEN CURAÇAO — ARUBA.

Wij brengen ter kennis van onze lezers dat de voetbalwedstrijden Curaçao — Aruba, wegens de tegenwoordige omstandigheden, waarin Nederland thans verkeert, geen doorgang zullen vinden.

MAATREGELEN DER NEDERLANDSE REGERING.

In verband met de noodtoestand heeft de Nederlandse regering een deviezenmaatregel genomen, waarbij alle buitenlandse valutatransacties zijn verboden.

Verder heeft de Nederlandse regering een bankenmoratorium ingesteld, tot 3% per maand tot een maximum van f 50 per week.

Dit moratorium geldt niet voor de uitbetaling van lonen, salarissen, huren pachten, belastingen, verzekeringen, enz.

DE ZIEKTE REGELING

In het voorlopig verslag over deze in behandeling zijnde landsverordening lezen wij:

De overweging van dit ontwerp in de afdelingen heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Het was met enige verwondering, dat de meeste leden kennis namen van de voorstellen van het Bestuur om de Ziekteregeling 1936, die zoveel mogelijk voor iederen arbeider, die geen hoger loon geniet dan f 170.— over 4 weken of per maand gerekend, zou moeten gelden, slechts te laten gelden voor arbeiders in dienst van hen, die met het oog op winst een bedrijf uitoefenen, en waarbij vermeld werd, dat zij, die in dienst worden genomen voor persoonlijke diensten, met name dienstboden e.d. alsdan buiten de regeling vallen en om de landarbeiders ook voorlopig buiten de regeling te houden. Speciaal springt de grond voor deze verwondering in het oog, als men bedenkt, dat door beperking der werking van de regeling tot hen, die werken in dienst van ieder, die met het oog op winst een bedrijf uitoefent, de grote groep arbeiders in dienst van het Gouvernement er buiten zou vallen.

Voor dit laatste werd algemeen zeker geen reden aanwezig geacht.

Kon men er zich na enige bespreking ten slotte algemeen mede verenigen het huispersoneel en de landarbeiders, voor wie het niet zo veel verschil maakt of zij al dan niet onder de regeling vallen, aangezien zij bij ziekte nu reeds niet onverzorgd zijn, althans voorlopig buiten de regeling gehouden worden, wat de zaak zeker eenvoudiger maakt, ten aanzien van de gouvernementsarbeiders zou men zich daarmede niet kunnen verenigen.

Met het oog op de hoge kosten, welke aan de over wat betreft de duur ongelimiteerde geneeskundige verpleging en behandeling verbonden kunnen zijn, terwijl simulatie en aggravatie ten slotte niet altijd uitgesloten zijn, werd in overweging gegeven om de tegemoetkoming voorlopig althans te beperken tot de uitkering van ziekengeld, als in Holland.

Het bezwaar van de kosten verbonden aan de ongelimiteerde geneeskundige behandeling en verpleging, terwijl simulatie en aggravatie niet uitgesloten zijn, werd algemeen gedeeld, doch opgemerkt werd dat men juist meer heil zag in de geneeskundige behandeling en verpleging dan in het Ziekengeld, waarom men de eerste niet gaarne zou willen missen.

De leden die dit laatste gevoelen te kennen gaven voelden wel voor beperking van de duur der geneeskundige behandeling en verpleging. Zij — en de overige leden verenigden zich met hen — zouden deze gelijk willen stellen aan die van het ziekengeld: 40 dagen ter zake van eenzelfde ziekteoorzaak.

De discriminatie voorgesteld ten aanzien van de bevoegdheid het risico bedoeld bij art. 5 sub a bij het Gouvernement van Curaçao te verzekeren vond geen bijval in de afdelingen.

Resumeerende zou men een proef willen nemen en zien hoe de regeling, waaronder dan ook de gouvernementsarbeiders zouden moeten vallen, met een door den werkgever aangewezen behandelenden geneeskundige, een als voorgesteld voor wat de duur betreft gelimiteerde geneeskundige behandeling en verpleging en zonder de voorgestelde discriminatie ten aanzien van de verzekeringsbevoegdheid, werkt.

Menig lezer zal hier nog de vraag aan toevoegen, wat er gebeuren moet met de zieke, wanneer de limiet van de geneeskundige behandeling en verpleging verstreken is? Wanneer de 40 dagen om zijn en de zieke nog niet genezen is?

DE KAMER VAN KOOPHANDEL NIJVEREID.

De Kamer van Koophandel en Nijverheid op Curaçao, noteert sinds het uitbreken van de oorlog in September 1939, om de 2 weken de detailprijzen van verschillende geimporteerde voedingsmiddelen. Deze prijzen verkrijgt zij van twee zaken, n.l. een volkszaak en een zaak welke grotendeels aan de betere stand verkoopt.

Aangezien de stijgingen en dalingen van de prijzen der verschillende artikelen van beide winkels ongeveer parallel lopen, heeft de Kamer de gemiddelden genomen van de percentages, welke verkregen zijn door van elke zaak de prijzen der verschillende artikelen op 21 Februari 1940, uit te drukken in percentages van de prijzen op Augustus 1939. Dus de notering op 28-8-'39 is 100.

Aardappelen pond	146
Aardappelen krat 25 KG	129
Boter	115
Bonen	126
Beschuit (Soda)	99
Corned Beef	119
Cacao (goedkope kwaliteit)	89
Groente	126
Havermouth	114
Jam	100
Kaas	166
Koffie	107
Lucifers	164
Meel (gele mais)	123
„ (witte mais)	110
„ (tarwe)	148
Margarine	130
Melk blik	127
Olie	125
Reuzel	129
Rijst	124
Suiker (witte)	109
„ (bruine)	135
Saucijsjes blik	109
Sardines blik	100
Soep blik	104
Thee	105
Uien	100
Vlees (gezouten)	100
Zeep (blauwe) stang	107
Rundvlees	107
Schapenvlees	100
Geitenvlees	108
Varkensvlees	111

N.B.: De prijzen van vers vlees zijn genoteerd bij den marktmeester op Curaçao.

EMMASTAD

RIJPERE JEUGD.

Belangrijk.

We vestigen nog even de aandacht op de belangrijke gebeurtenis, die op 18 Mei a.s. in Club Asiento zal plaats hebben: n.l. de feestavond, die door de Ver. „Rijpere Jeugd" gegeven zal worden ter ere van haar zesjarig bestaan.

Aanvang acht uur precies.
Introductie toegestaan.
Een prachtig programma, vol verrassingen.
We hebben zelfs een eigen Jazzband.
Maar verder zeg ik niets meer.
U komt toch zeker ook?
Houdt deze avond vrij!
De leiders.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Zij die nog in het bezit zijn van servies van de Club, worden dringend verzocht dit zo spoedig mogelijk terug te bezorgen.

Indien dit binnen een week niet is geschied, zullen wij genoodzaakt zijn de volle aanschaffingsprijs op rekening van den betrokkene bij te schrijven.

Het Bestuur.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Voetbal.

A.s. Maandag (2e Pinksterdag) een vriendschappelijke wedstrijd tegen „WILLEMSTAD" 1 ter gelegenheid van hun 1-jarig bestaan. Hiervoor heeft „Willemstad" een zilveren medaille uitgeloofd en zal tevens na afloop de spelers en reserves een koele dronk aanbieden. Terrein Rio Canario, aanvang **4.30 n.m.**

Opstelling „ASIENTO":
Teunissen
de Wolf de Nieuwe
Kapaan Goedhart Brepols
Opschoor Lambij Boll de Boer Hendriks
RESERVES: Nieuwkerk, Oostlander, Robbers, Dussel, Rigaud.

Z.H. DE PAUS EN DE OORLOG.

Naar we vernemen, zal Z.H. Paus Pius XII in geval Italië in oorlog zou gaan met Duitsland, tijdelijk zijn zetel verplaatsen naar Lissabon.

DE LAATSTE BERICHTEN.

De Frans-Engelse troepen, welke gisterenmorgen 7 uur reeds over de Frans-Belgische grenzen trokken, waren gisterenavond in contact met het leger aan het Belgische Front.

Gisterenavond hadden er nog bomaanvallen plaats op het vliegveld Schiphol, door 3 Heinkels. Het kantoor der K.L.M. aldaar is vernield.

Bij bomaanvallen op den Haag werd het gebouw van de Argentijnse legatie vernield, waarbij vijf personen getroffen werden. Ook de legaties van Brazilië en Frankrijk werden beschadigd.

In de afgelopen nacht had een massa-luchtaanval plaats op Amsterdam, het stadsgedeelte in de omgeving van Schiphol. Hedenmorgen 6 uur gingen de Amsterdammers op het geloei der sirenes in de schuilkelders.

In het Z.O. van Amsterdam had een grote ontploffing plaats tengevolge van een neergeschoten Duitse machine, die ontplofte.

Nog werden parachutisten neergelaten te Gouda, Boskoop, Brouwershaven, Eindhoven en Soesterberg: deze beide laatste velden werden gebombardeerd.

De Nederlandse bevolking houdt zich kalm.

Minister Kelffens hield een radiorede gisteren voor de British B.C., waarin hij wees op de grote hulpbronnen in Indië, die nu gebruikt zullen worden voor de gemene zaak, n.l. het vernielen der Duitse geest.

De Minister zeide dat Nederland zal volhouden tot de overwinning.

Volgens een Reuterbericht hedenmorgen zijn de Duitsers nog op geen enkele plaats verder als 20 K.M. het land binnen.

BOEKBESPREKING

DE KATHOLIEKE KERK.

Dr. H. van Rooijen O.S.Cr.: De Genade

Van het standaardwerk De Katholieke Kerk, onder auspiciën van het Katholiek Comité van Actie „Voor God" uitgegeven door de Uitgeverij Het Spectrum te Utrecht, zag onlangs deel 6 het licht. In dit deel wordt door Dr. H. van Rooijen O.S.Cr. een diepzinnige en indringende beschouwing gewijd aan de genade.

Op de eerste plaats worden die punten uit de genadeleer naar voren gebracht, die het inzicht in de heerlijkheid onzer bovennatuurlijke verheffing kunnen verrijken. Aan de heiligmakende genade werd daarom de grootste plaats ingeruimd. De Christenen moeten allereerst leren zien, hoe God zelf in hun zielen woont en werkt.

Dit deel over „De Genade" is geen „gemakkelijk" deel geworden, maar, het is zoals de schrijver in zijn „woord vooraf" zegt, dat, wie gemakkelijke theologie zoekt, nooit de kern van de theologische leer zal bereiken. Iedere ontwikkelde katholiek kan echter met een weinig inspanning in deze leer doordringen.

Zo zal ook dit deel, evenals de reeds verschenen en de nog te verschijnen delen, er toe bijdragen katholieken en ook niet-katholieken een helder en duidelijk inzicht te geven in de schone en verheven leer van de Katholieke Kerk. En met die kennis zal ook de liefde voor Christus en Zijn Kerk toenemen.

Verkrijgbaar in de Boekhandel „St. Augustinus" St. Thomas College.

MET EEN VLUCHT UIT DE STAD HEEFT MEN HET NOOIT VER GEBRACHT AL RIJDT U NOG ZO SNEL HET VLIEGTUIG ACHTERHAALT U WEL.

FILMBESPREKING.

„STANLEY AND LIVINGSTONE" (Roxy).

In Roxy draait dit week-end „Stanley and Livingstone", een film die overal enthousiast ontvangen is en historische waarde bezit. De film geeft een beschrijving van de ontdekkingstochten van Livingstone, de grote Schotse onderzoeker van Afrika, ontdekker van de Victoria-watervallen en bestrijder van de tropische ziekten.

Als Livingstone in Europa door gewaand is, gaan er toch nog hulp-expedities op uit en een ervan onder leiding van Stanley, slaagt erin Livingstone op te sporen. Dan werken zij voorlopig samen aan hun groot doel.

Prachtige rollen gespeeld door Spencer Tracy, Richard Greene en Nancy Kelly.

De film „In Name Only", waarin vooral Carry Grant, bijgestaan door Carole Lombard en Kay Francis, mooi spel te zien geeft, heeft een dramatische grondslag: de mislukking van een huwelijksleven, omdat het van haar kant om het geld te doen is.

Dan volgt het bekende driehoekspel. De wijze echter, waarop in deze film de echtscheiding wordt gemotiveerd, moet helaas een reden zijn om deze film niet aan te bevelen.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE PROGRAMMA.

MUNDO NOBO

19 Mei 1940:	A-klasse	R.C.C. 1 — Scherpenheuvel 1 (Jesurun)
19 Mei 1940:	B-klasse	Arsenal — Willemstad (Ercol) *
19 Mei 1940:	Juniores	Jong Curaçao — Volcania (Joens) %
26 Mei 1940:	A-klasse	Jong Holland 1 — Hollandia 1 (Elfrink)
26 Mei 1940:	Res.A-klasse	Transvaal 2 — Hercules 2 (Dania) *

RIO CANARIO.

19 Mei 1940:	A-klasse	Volharding 1 — Hollandia 1 (Oehlers)
26 Mei 1940:	Res.A-klasse	Asiento 2 — S.U.B.T. 2 (B. L. Dijk)

SCHERPENHEUVEL.

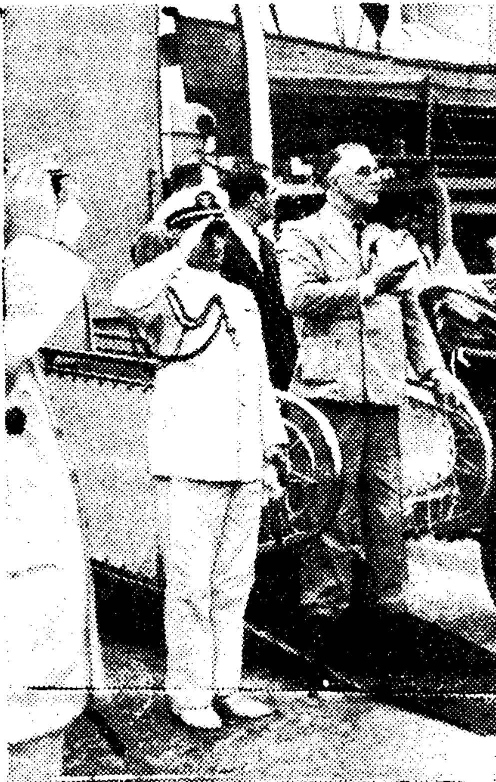
19 Mei 1940:	Juniores	Scherpenheuvel — Tropials (H. Rog) %
26 Mei 1940:	Res.A-klasse	Scherpenheuvel 2 — R.C.C. 2 (Brakke)

De met % aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.
De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 2.30 uur n.m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4.15 uur. n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 45 minuten.
Heren Scheidsrechters worden verzocht tijdig de competitieleider te berichten, ingeval zij verhinderd zijn. Adres competitieleider E. Palm, Langestr. 78.

HET BESTUUR.

Een Brits scherpschutter met zijn modern geweer op wacht.

President Roosevelt op inspectie van het Panamakanaal te Gatum Locks.

In Duitsland geeft men aan de leerlingen op school tabletten met vitaminen om het tekort aan levensmiddelen op te heffen.

De nieuwe orkestmeester van de Metropolitaan Opera te New York, is pas 27 jaar. Zijn benoeming verwekte bij sommige orkestleden hevige ontstemming.

Er is weder feest in Sevilla. Spaanse schonen op weg naar een processie.

Een mijn wordt tot ontploffing gebracht.

Juist zij, die de minste aanmerking niet kunnen verdragen, staan altijd het eerste klaar om anderen te critiseren.

God verstaat de taal van alle mensen, ook die welke de mensen niet verstaan.

HET ELECTRISCH OOG.

Legio is het aantal uitvindingen die in de laatste decennia gedaan zijn, uitvindingen, die ons het leven wat aangenamer, gemakkelijker — en soms ook wel eens wat moeilijker en ingewikkelder gemaakt hebben.

Een der merkwaardigste, en der vruchtbaarste tevens, is zeker geweest die van de photo-electrische cel.

Deze vinding is uitgegroeid tot een nooit rustend „electrisch oog", tot een onvermoeiden waker, een feilloos onderzoeker.

Hoe verrassend de werking soms ook zij, het beginsel waarop de werking berust is niet zo ingewikkeld als men misschien zou verwachten. Het actieve deel bestaat uit een eivormig buisje een ampul, van glas of kwarts. Dit is gevuld met een soort gas van zeer geringe spanning. In het buisje bevinden zich twee polen, welke aan de buitenzijde van het ampulletje met snoertjes verbonden zijn aan een of ander electrisch apparaat.

De positieve pool bestaat uit een zeer klein ringetje van nikkel of platina, de negatieve pool uit een metaal, dat uiterst gevoelig is voor licht.

Wordt het nu getroffen door een lichtstraaltje, dan wordt tussen de beide polen in de ampul een electrische stroomgeleiding tot stand gebracht. Hoe sterker het licht, des te sterker is ook de stroom, doch de lichtstraal kan zo zwak niet zijn, of het „electrische oog„ reageert er toch nog op. Het apparaat verschaft ons dus een prachtig middel om een lichtstraal om te zetten in een electrische stroom, een transformatie, die in de practijk zeer uitgebreide aantal belangrijke toepassingen, welke reeds lang bekend zijn.

De photo-cel, het electrisch oog, is al flink op weg een manusje-van alles te worden. Zo wordt het bijvoorbeeld gebruikt bij installaties voor het automatisch in- en uitschakelen van openbare verlichtingen afhankelijk van de sterkte van het daglicht, het automatisch openen van deuren, wanneer een bezoeker nadert, het ontsteken van etalage-verlichtingen door in de nabijheid komende voetgangers, bij de snelheidscontrôle van voertuigen, automatische verkeerstelling, alarm-installaties, het meten van licht-intensiteiten en in de televisie-techniek.

Daarnaast bestaan er ook nog een aantal minder bekende toepassingen, waarvan wij er hier enkele merkwaardige laten volgen, ontleend aan een bericht in het tijdschrift „De Ingenieur".

Bij lift-installaties kan men met behulp van photocellen een nauwkeurige nastelinrichting verkrijgen. Hiertoe plaatst men zowel aan de boven- als aan de onderzijde van de schachttoegangen een photo-cel op zodanige wijze, dat de daarop gerichte lichtstralen beide juist onderbroken zijn, wanneer de lift op de goede hoogte stopt.

Is de kooi te hoog of te laag, dan is één van beide cellen bekrachtigd en doet een relais werken, teneinde de kooi op de juiste hoogte te brengen. Bij automatisch sluitende deuren kan men de binnentredende liftpassagiers beschermen tegen het tussen de deuren beklemd raken, door een paar lichtbundels de deuropening te doen kruisen, gericht op een tweetal photocellen. Het onderbreken van één of beide stralen doet de deur weer opengaan.

Interessant is ook de toepassing van pohotocellen bij verschillende werktuigen, ten doel hebbend het gevaar voor aanraking der draaiende delen te verminderen. Komt een werkman te dicht met de hand hierbij, dan onderbreekt hij een lichtstraal, gericht op een photo-cel, waardoor de machine stopt.

Sorteermachines benutten vaak photocellen; sigaren worden er door op gering kleurenonderscheid gesorteerd; in kaartsysteem kan men elke kaart of groep van kaarten van een bepaald teken voorzien, dat door de photocel kan worden „gelezen", waarna de kaart langs machinale weg in het daarvoor bestemde vakje kan worden ondergebracht.

Tevens vinden wij een merkwaardige toepassing, welke de grondslag legde voor de ontwikkeling van regelmechanismen met behulp van photocellen. Een fiets wordt met grote snelheid door een paar electromotoren aangedreven en in evenwicht gehouden, doordat bij elke geringe zijdelingse beweging de op een photo-cel gerichte lichtstralen onderbroken worden. De veranderde lichtsterkten worden omgezet in electrische stroompjes, welke na versterking regel-weerstanden van de motor doorlopen. Deze motor bestuurt het voorwiel, waardoor het geheel in evenwicht blijft.

Een tweetal gewichten dient verder voor het uitbalanceren der massa's. Ditzelfde principe wordt bijvoorbeeld toegepast bij papiermachines. Op het papier is een zwarte streep aangebracht, die het licht, op een photocel gericht, onderbreekt. Wijkt de papierband ook maar in geringe mate zijdelings af, dan zorgt de veranderde lichtsterkte op de photo-cel er voor, dat de aandrijvende rol door een servomotortje in de juiste stand wordt gebracht.

Het afsnijden van een papierrol in kleine stukken, bijv. voor het vervaardigen van zakken, kan met behulp van photo-cellen geschieden door op het papier op de juiste afstanden kleine tekens te drukken, waardoor het op de photo-cellen vallende licht wordt onderschept. Deze bekrachtigen daardoor het afsnij-mechanisme. Deze bereikbare nauwkeurigheid is ook hierbij zeer groot en bedraagt in een bepaald geval ca. 0,8 mm., bij een snelheid van de papierstrook van tientallen meters per minuut.

Het Amerikaanse leger gebruikt photo-cellen bij het richten van grote zoeklichten. De juiste richting wordt door een waarnemer op enige afstand ingesteld door middel van een op een draaibare arm opgestelde kijker. In elke stand wordt een bepaalde belichting van photo-cellen verkregen, waardoor een op geschikte wijze ingestelde electrische overbrenging het zoeklicht met behulp van een servomotor doet draaien.

Tenslotte is er de mogelijkheid om photo-cellen te gebruiken voor sportdoeleinden, namelijk in de gevallen waar het aankomt op het registreren van zeer korte tijden. De photo-cellen, die reeds aanspreken bij een verandering der lichtsterkte voor de duur van slechts 1/5000 sec. ,zijn voor dit doel uitermate geschikt.

Het lijdt geen twijfel of het aantal der toepassingen zal in de loop der tijden nog met zeer vele vermeerderd worden.

SUGGESTIE.

Honoré de Balzac woonde vele jaren op een koud en bijna ongemeubileerd zolderkamertje. Er was geen kachel en er hing zelfs geen ansichtkaart aan de wand. Maar op een van de kale muren, had hij met houtskool geschreven „betimmering van rozenhout - buffet"; op een andere „gobelins en Venetiaanse spiegel" en boven de schoorsteenmantel tenslotte „schilderij van Raphael". In deze kille omgeving schreef hij enkele van zijn beroemde romans: hij suggereerde zichzelf de luxe, die hij meende nodig te hebben!

Veel is met suggestie te bereiken Lichte hoofdpijn kan men bijv. wég suggereren. Doch er zijn grenzen. Bij verkoudheid kan men met suggestie niets uitrichten, laat staan bij griep. Griep is trouwens geen onschuldig kwaaltje, maar een ernstige ziekte, die tijdens de epidemie van 1918 in verschillende landen honderdduizenden doden eiste. Griep moet in bed uitgevierd worden, onder toezicht van een arts, daar deze zaak veronachtzaamde ziekte gevaarlijke complicaties veroorzaken kan.

Vanzelfsprekend words reeds tientallen jaren onvermoeid naar een genees - en zo mogelijk voorbehoedmiddel gezocht. Verschillende geleerden hebben proeven genomen met kinine en uit hun onderzoekingen is duidelijk gebleken, dat kinine in de strijd tegen de griep van grote betekenis is. De marinearts Dr. Schlichting vestigde in een in Augustus 1938 verschenen artikel daar nogmaals de aandacht op. Bij een massaal optreden van een aantal verkoudheidsziekten gaf hij 's morgens en 's avonds totaal 200 milligram kinine en als gevolg daarvan nam het aantal patienten sterk af. Dr. Schlichtings conclusie is, dat kinine niet alleen griep voorkomt, doch ook andere verkoudheids-ziekten, zoals angina en catarrhen van mond- en keelholte.

Wanneer griep dreigt kunnen wij ons met kinine tegen deze ziekte beschermen! en dat vanaf October tot Januari.
Gr. Ned. No. 59,

Dames en Heren, Jongens en Meisjes, dit is ons eerste nummer. We ho-

Gods vertrouwen, een goed geweten en geduld zijn de drie beste geneesmiddelen voor de meeste kwalen.

Menig kind gaan de ogen pas open, als de ouders de hunne sluiten.

Naar de nieuwe gemeenschap.

Door één zwakke schakel breekt soms
[heel de keten.
Saamhorigheid wordt naar de zwakken
[gesmeten.

DOOR IEDERS VASTBERADENHEID NAAR EEN NIEUWE GEMEENSCHAP

WANNEER ALLE SCHAKELS

van een ketting sterk zijn op één na, zal deze éne schakel de ketting laten breken. Zo moeten wij ook de kracht van onze eensgezindheid meten naar de zwakste der aangesloten groepen of individuen. Denkt daarom niet, dat uw persoonlijke gesteldheid onbelangrijk is. Ook bij u kan de zwakke plek liggen van

DE NIEUWE GEMEENSCHAP SCHAKELS.

Een bootsman had de ketting op volle zee, toen er tijd in overvloed was, gecontroleerd. Schakel voor schakel had hij door zijn hand laten glijden en beklopt. Dat dacht hij tenminste en ver had hij 't niet mis. Eén schakel was hem door de vingers geglipt. Eén schakel slechts.

Nu ging de boot in de haven voor anker. Ratelend ontrolde de ketting zich en dook snel in het water, getrokken door het zware anker ,dat met zijn stalen armen de drabbige bodem omwoelde, om zich tenslotte onwrikbaar vast te zuigen in het slijk. Langzaam deed de stroom het vaartuig afdrijven. De ankerketting spande zich en spande zich. Toen gebeurde er iets onheilspellends. De ene schakel, die aan de aandacht van onzen bootsman ontsnapt was, bleek tegen die trekkracht niet bestand. Een kleine scheur werd snel uitgetrokken tot een wijde gaping. Deze werd een volledige breuk. De schakel liet los en terwijl een der kettinghelften reddeloos naar de diepte zonk en de andere machteloos langs de achtersteven bengelde, dreef het schip langzaam verder af...

Zoals de zwakke schakel een ketting kan doen breken, waarvan alle andere schakels sterk zijn, zo is één zwakke of onwillige volksgroep voldoende om ernstig nadeel toe te brengen aan onze saamhorigheid. Denkt daarom niet, dat uw persoonlijke gesteldheid onbelangrijk is. Denkt ook niet, dat men het ook zonder u wel zal kunnen klaarspelen. Uw volledige kracht is nodig voor de

NIEUWE GEMEENSCHAP